KOKOs

Měsíčník oddílu OkO

Ročník **29.** Číslo **2.**
říjen
5.10.2026

Kalendárium

Zapište si do diáře

Z organizačních důvodů je oddílový říjen tentokrát kratší a tak se do něj vejde jen jediný výlet a to jednodeňák 17. října. Tomáš nás provede údolím potoka mezi Nižborem a Chyňavou. Hned po oddílovce pak vyrazíme na tradiční pětideňák do Poděvous 27. října – 1. listopadu. Doufám, že vás tam bude hojnost a můžete se těšit na klasickou sadu her, zábav a soutěží pro každého.
Oddílovka bude 26. října a můžete se těšit na další číslo kOKOsu a na hru na práci s mapou a poznávání mapových značek.

Blahopřejeme

Narozeniny	Svátky
1. října – Malvína (13) 3. října – Ondra (12)	5. října – Eliška 15. října – Tereza 18. října – Lukáš 19. října - Michaela

Zprávy z oddílu

Počet členů

Náš oddíl se za první měsíc konsolidoval a museli jsme bohužel zaznamenat ztráty, kdy se některé osoby rozhodly v naší činnosti nepokračovat. Naopak jsme přivítali Oli a Myri, které se do naší činnosti zapojily od výletu do Veltrus a tedy je tímto mezi námi oficiálně vítám, Myri bude chodit na schůzky mezi Vlaštovky a Oli zatím zůstane hostem, protože schůzky nestíhá.

Pojeďte s námi na zkoušku

Pro zkušební výlet nováčků máme tentokrát jednodenní výlet 17.10.. Výlet je vhodný pro všechny věkové kategorie a čeká nás cesta podzimní přírodou v okolí Nížbora.

Příspěvky a registrace

Všichni, kdo jste ještě nezaplatili, prosím, zaplaťte v průběhu října. Na oddílový rok od každého z vás chceme 600 korun na osobu jako příspěvky na činnost oddílu, za příspěvky se tisknou kOKOsy a platí registrační poplatek oddílu. Prosím, odevzdejte příspěvky co nejdříve. Příspěvky odevzdávejte nejlépe Hance nebo svému družinovému vedoucímu. Přivítal bych odevzdání příspěvků do konce října.
Pokud u Vás došlo k nějakým změnám (třeba místo bydliště nebo telefonní číslo) musíte vyplnit nový registrační list. U osob, které změny nemají a v činnosti normálně dále pokračují není nová registrace nutná.

Oddílový Klub

V rámci činnosti klubu jsme se zúčastnili prezentace zájmových organizací v rámci akce Zdravá Šestka na Ořechovce. Bohužel akce nebyla ze strany Prahy 6 dobře propagovaná a účast návštěvníků byla nízká, nicméně jsme připraveni se o něco podobného případně pokusit příště. Děkuji členům klubu za vymyšlení obsahu i za účast, byť moc nebylo komu prezentovat.

Celoroční hra

V září jsme zahájili nový systém celoroční mezidružinové hry, na každý měsíc je připravena poměrně složitá šifra a družiny, které ji dokážou vyřešit, získají body do celoročního bodování. Očekávám, že se budete radit především sami mezi sebou, koneckonců šifry jsou šité specificky na míru našemu oddílu.

Bizon

Ozvěny měsíce

Veltrusy 12. září 2026

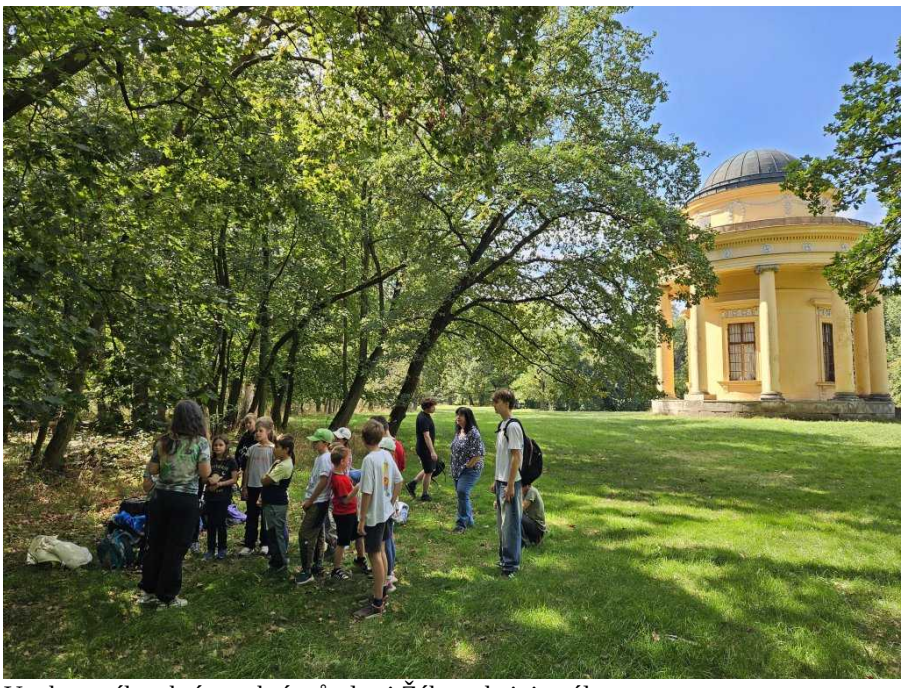
První výlet letošního oddílového roku na sebe vzala Žába a rozhodla se pozvat oddíl do Veltrus, kde jsme nebyli déle, než jsou schůzkoví členové oddílu na světě. Na první výlet roku se vypravilo plných osmnáct dětí a z těch, kdo chodí na schůzky, zde chyběly jen dvě osoby. Byli tu Martin, Ondra, Bára, Ben, Ernest, Frída, Kristián, Julča, Jožka, Oli, Myri, Dorka, Carina, Adri, Kuba, Mia, Pavel a Dan, z vedoucích pak Žába, Ariel, Hanka, Bizon, Piškot, Janis a Lukáš.

Na výstavě Laboratorium jsme si mohli vyzkoušet různé aktivity.

Jeli jsme autobusem z Kobylis, který nás dovezl na náměstí do Veltrus, odkud jsme se kolem obory s daňky dostali až k Veltrusskému zámku.

Zde jsme zamířili do pokladny a šli jsme na prohlídku speciální expozice Laboratorium, která ukazuje práci restaurátorů a historiků. Byla zde možnost hraní si s mikroskopem i skládání modelu nádoby a další aktivity.

U takzvaného chrámu obránců vlasti Žába zahajuje výlet.

Po prohlídce jsme odešli kousek od zámku a na lavičkách u cesty jsme se naobědvali. Po obědě jsme vyrazili do hloubi zámeckého parku. Naším prvním cílem se stal pavilon nazvaný Chrám obránců vlasti a přátel zahrad, ale nás nezajímal ani tak pavilonek, jako okolní les, kde Žába konečně zahájila výlet. Tentokrát jsme měli vstoupit do světa legend o králi Artušovi a získat

pověstný meč Excalibur. V první hře šlo o to přenést co nejpřesněji obrázek na čtvercové síti, který byl ovšem na každém lístku vidět jen z části.

Naše další cesta pokračovala skrze Okružní alej a na další hru jsme se zastavili na dalším úseku lesa, cílem hry bylo najít byliny a další přírodniny na lektvar, ovšem podle neúplných popisů jako žlutá kytka, co kvete na jaře nebo noční pták. Také jsme tu pozorovali velkého křižáka přímo na pavučině.

Žába vyhlašuje hru na míchání lektvarů

Za pár kroků jsme se ocitli u zříceniny takzvaného egyptského pavilonu. Dá se zde vstoupit do podzemí a prozkoumat jeho útroby, ale samotný pavilon je již zřícený. Na odpočinkovém místě u Osové aleje pak přišla další hra. Každé dítě mělo za pasem uzlovačku a probíhal souboj do vyřazení na vytrhávání uzlovaček. Hra se opakovala a zvítězil ten, kdo měl u sebe nakonec uzlovaček nejvíce.

Nedaleko Egyptského pavilonu je most se sfingou

Cestou k zámku pak probíhala přinášecí hra, kdy vedoucí hlásili, co si přejí a děti měly za úkol jejich přání splnit a přinést ovšem podmínky nebyly jednoznačné a občas šlo o to vymyslet, jak podmínku splnit.

Cesta nás zavedla zpět k zámku a od něj jsme šli k Vltavě, kterou jsme překročili po mostě a za mostem na břehu řeky proběhla závěrečná hra. Šlo o souboj mezi skupinkami dětí z nichž každá měla jednoho krále, jednoho šaška a dva nebo tři rytíře. Vyřazením krále skupinka prohrávala, šašek byl nesmrtelný, ale nesměl bojovat a král mohl dotykem oživit pobité rytíře.

No a touto hrou výlet vlastně skončil, odešli jsme pár kroků na nádraží Nelahozeves a vlak nás odvezl na nádraží Podbaba, odkud jsme se postupně rozešli do svých domovů.
No a zbývá mi výlet závěrem zhodnotit. I díky pěknému počasí a skvělé účasti se jednalo o kvalitní začátek nového oddílového roku, více takových výletů.

(bi)

Kladská a Kynžvart – 25.-28. září 2026

Podzimní výlet ven byl tentokrát trojdenní a i proto jsme nečekali velkou účast, na výpravu se nás nakonec dostalo devět a kdo si výlet nechal bez podstatného důvodu ujít, může myslím jen litovat.
V pátek večer jsme tak vyrazili s přestupem v Plzni a Mariánkách ve složení Bizon, Myšinka, Zuzka, Prtě, Tomáš, Lukáš, Bára, Ben a Julča. Část cesty zabralo hraní Velkého Dalmutiho a večeře a tak když jsme nakonec definitivně opustili železnici v Milhostově u Mariánských Lázní, zbývalo nám jen poodejít od nádraží a postavit pařeniště na noc.

Na břehu Vltavy se zastavujeme na hru na závěrečný boj krále Artuše

Podhorní vrch umožňuje výhled do dalekého okolí.

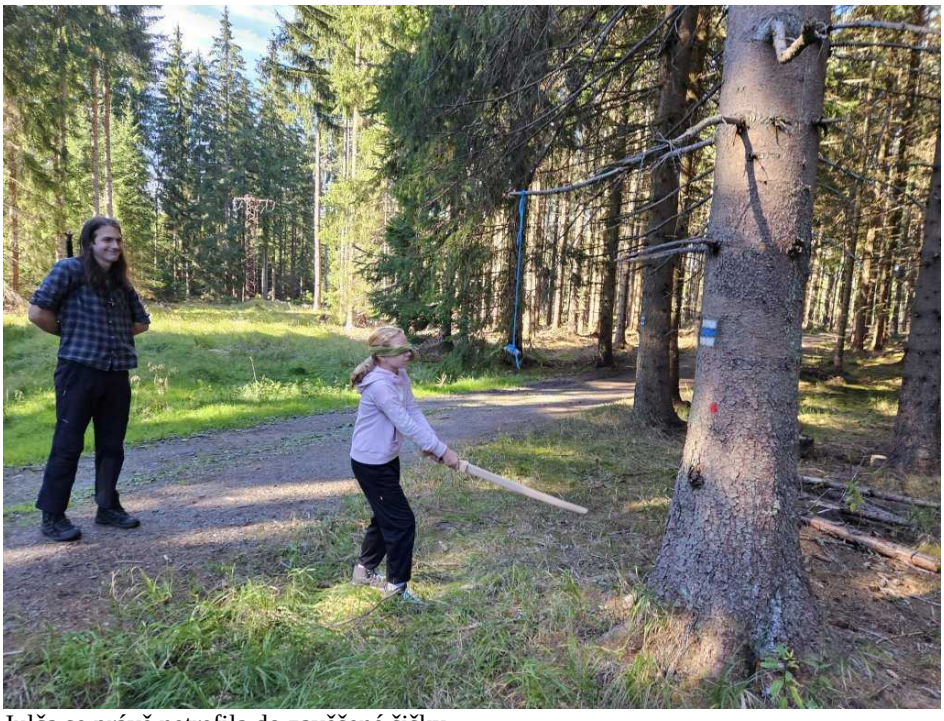
Podařilo se nám najít rozumné místo hned vedle žluté značky a tak, když jsme ráno zabalili, mohli jsme hned pokračovat ve výstupu na Podhorní vrch. Předtím jsem ovšem výlet zahájil a prozradil, že tentokrát budeme hledat ve světě Zaklínače zaklínačské meče. Také jsme si zahráli stručnou ranní hru na vaření lektvarů.
Podhorní vrch je relikt třetihorní sopky a především poskytuje výhled do kraje pod Slavkovským lesem. Když jsme se dosyta vynadívali, uvedl jsem další hru a to

celovýletovou hru, kdy hráči procházeli na čtvercovém plánu krajem a hledali a pobíjeli nestvůry.

U kapličky Na Polomu jsme se zastavili na oběd.

Naše další cesta vedla po žluté turistické značce do Závišína, kde jsme navštívili za účelem doplnění vody a koupě limonád hospůdku U Pejska a Kočičky. Odtamtud jsme zamířili po cyklostezce přes golfové hřiště až ke kapličce Na Polomu. Tam jsme se zastavili a uvařili oběd.

V luxusní golfové restauraci jsme pak doplnili vodu a zamířili po červené značce do hloubi Slavkovského lesa, což se projevilo zejména zeslabením mobilního signálu. Na další hru jsme se zastavili až na rozcestí U Nimrodu. Tady si měli hráči možnost vyzkoušet zaklínačský výcvik a pokusit se trefit poslepu cíl představovaný zavěšenou šiškou.

Julča se právě netrefila do zavěšené šišky.

To jsme se již dostali do turisticky atraktivní části a přibylo dalších návštěvníků. To zejména platilo o další zajímavosti, kterou je přírodní rezervace Smraďoch, jezírko s vývěry sopečných plynů. Je pochopitelné, že bublající bahno všechny zaujalo.

Jen o kousek dále jsme pak přišli k prameni Farské kyselky, zdejší minerální vody, kterou bylo možno přímo z pramene načerpat a ochutnat.

Vzhledem k tomu, že jsme byli mírně před harmonogramem, dovolili jsme si ještě odbočku na nedalekou PR

Vlček, tam jsme ovšem šli bez batohů, které se uvolila pohlídat Bára. Také jsem zde uvedl další hru, jednalo se o jednoduchou formu lhářské hádanky.

Vlčí kámen, kde se rezervace rozkládá, je hadcový vrch porostlý borovým lesem, mohli jsme tu vidět zejména vzácné hadcové kapradiny.

Další zastávku na cestě nám poskytlo tvrziště Kaiserruhe, zbytek strážní tvrze při obchodní cestě se zachovalým valem a příkopem. Kousek za tvrzištěm jsme pak zabočili do lesa a nalezli místo k utáboření.

Díváme se na bublající bahno v přírodní rezervaci Smraďoch.

Po uvaření večeře jsme se ještě sesedli k večerní hře, kterou byla karetní hra po vzoru Gwintu, použil jsem úpravu klasických zdvihových her. Čtvrtého do party představoval Tomáš. Po třech partiích jsme se rozhodli ukončit dnešní program, nicméně vedoucí s Julčou se ještě sesedli na několik partií Velkého Dalmutiho.

Dlouhá stoka byla občas přerušena můstkem.

Nedělní ráno jsme po ranní hře vyrazili po červené značce k Dlouhé Stoce, odvodňovacímu kanálu v oblasti Kladských rašelinišť. Podél kanálu jsme dorazili až k zámečku na Kladské. Tam jsme složili batohy v Domě Přírody (ovšem expozice byly pro poruchu uzavřené) a vydali se na naučnou stezku po rašeliništi. Při prohlídce jsme navíc hráli hru, při které se hledaly a poznávaly přírodniny.

Po návratu jsme si zašli na oběd do zdejšího Bistra a spokojeně nasycení jsme pokračovali v cestě po červené značce kolem hrobky prince Sigismunda von Schönburg - Waldenburga, majitele zdejšího panství, který se zasloužil o jeho ochranu. Zajímavostí pro současné influencery jistě je, že Sigismund s oblibou pořizoval svoje fotografie aranžované ve vtipných situacích a jistě by je byl býval publikoval na Internetu, kdyby něco takového za jeho života existovalo.

Bára se snaží co nejrychleji trefit rozmístěné cíle

Naše další cesta vedla po červené a následně modré ke zřícenině hradu Kynžvart. Po cestě jsme se ovšem zastavili na další hru se zaklínačským výcvikem, tentokrát šlo o to trefit co nejvíce cílů za pouhých pět sekund. Benovo nasazení ovšem přineslo především rozbité koleno.

Komise historiků zkoumá smírčí kříž.

Další zajímavostí po cestě byl smírčí kříž neznámého původu, stojící v lese mimo hlavní cesty, který jsme našli jen s pomocí mapy a pak jsme dorazili přímo ke zřícenině Kynžvart. Vstup na zříceninu byl omezen cedulemi o nebezpečí, nicméně cedule byly neurčitého stáří a ostatní turisté je ignorovali a tak jsme si zříceninu opatrně též prošli.

Cestu do Lázní Kynžvart lemují dřevěné sochy místních strašidel, my jsme se zastavili u lavic a altánu u sochy Oklepávače kamenů a rozhodli se zde strávit noc.

Byl tu přímý výhled na západ slunce a my jsme věnovali večer večeři a dalším partiím Gwintu. Naši výpravu také opustil Myšinka, který musel na pondělí do práce.

|Zřícenina Kynžvart v odpoledním slunci.

Když jsme se v pondělí vzbudili, zbývalo nám zejména sestoupit do Lázní Kynžvart, zde jsme nakoupili drobnosti v místním vietnamském obchůdku a pokračovali dále ke Kynžvartskému zámku. Zde jsme zvolili nejbližší prohlídku, což byla prohlídka zdejšího muzea nazvaného kabinet kuriozit. Po vyprávění o tom, jak kancléř Metternich a bývalý chebský kat Huss zde společně zahájili sběratelskou činnost a otevřeli muzeum veřejnosti jsme měli příležitost projít sbírky, které zahrnují i vzácný čínský obraz s ptáky nebo pravé egyptské mumie.

Nejvzácnějším exponátem Kabinetu kuriozit jsou dvě egyptské mumie.

Po prohlídce jsme v zámeckém parku uvařili oběd a zbylo nám ještě dosti času a prostředků k návštěvě Zámecké Kavárny. No a pak jsme zamířili na nádraží Lázně Kynžvart a vlak nás s přetupem v Mariánských Lázních bez větších potíží dovezl do Prahy. Tady jsme se rozešli a výlet tím definitivně skončil.

Závěrečnou noticku jsem vlastně napsal už na začátku, tak jen zdůrazňuji, že celou dobu jsme měli příjemné počasí a takový výlet nám každý, kdo zde nebyl, může jen závidět.

(bi)

Oddíl: Když pracuje fantazie

Kreativita v oddíle

Trochu ironicky si nejsem schopen vzpomenout na jedinou významnou kreativní věc, o které již nebylo mnohokrát psáno v jiných číslech Kokosu. Podělím se tedy o některé události v průběhu mých oddílových let, které na mě zanechaly dojem nebo mě při vzpomínání vždy potěší. Začnu táborem „Království v ohrožení“ roku 2013, kdy mi bylo 10 let a moje fantazie byla pravděpodobně ve své nejlepší formě. Přesné události ze samotného tábora si tedy již moc nepamatuji, ale jistě vím, že celkovou táborovou motivaci jsem celkem intenzivně prožíval pomocí své představivost. Zejména si živě pamatuji, jak jsme se jedno odpoledne vraceli po hře zpět do tábora, který jsme nalezli ve značně poničeném stavu. Po bližším prozkoumání jsme našli i „zraněné“ vedoucí, kteří nám vysvětlili, že v naší nepřítomnosti byl tábor napaden a spolu s tím se pozměnila celková táborová motivace. Moje paměť je sice dost mizerná, ale tuto scénku si budu pamatovat snad navždy. Tímto děkuji geniálním tvůrcům. Dále jsem se v mých dětských letech účastnil nespočtu kroužků, které vyžadovaly zapojení kreativity. Kupříkladu v rámci kreslení mapy jsem vytvořil okružní řeku, která navíc tekla do kopce. Také jsme zapojili své „mysli“ v rámci zavařování, kdy jsme se pokoušeli o efektivní nakrájení melounu. Za dobu, za kterou bychom při využití nože byli jistě již hotoví, jsme vymysleli využití kráječe na knedlíky. Ten se nakonec relativně osvědčil a jeho nově vymyšlené přízvisko „přefikátor“ se (alespoň některými) používá dodnes. V rychlém sletu také zmíním pár příkladů z mých vedoucovských let. Vždy si rád vzpomenu na téma „Velké Vyšetřování“, během kterého věřím a doufám se vedoucí na svých alter egách vyřádili a děti pobavily. Dále na všemožné verze ohňové hry věřte nevěřte, při kterých se podařilo děti obalamutit i těmi nejabsurdnějšími příběhy. Na vlně klamu jako poslední zavzpomínám na průběžnou hru na táboře 2025, při které bylo potřeba vymyslet velké množství absurdit a změn, kterých si děti musely všimnout. Zejména zmíním přesunutí celého garážového stanu do stodoly, které bylo pro některé velmi složité k povšimnutí.

Kroužek zavařování, kde bylo vymyšleno přejmenování kráječe na knedlíky.

(Ad)

Kulturní okénko

Nahoře

Dnes bych si dovolil představit vám jen zatím málo známou českou folkovou kapelu Nahoře. Je to mladá hudební skupina z jižních čech s velice širokým záběrem, co se hudební tvorby týče. Tak jak bývá v českém folku běžné, má skupina celou řadu vlastních písní, kromě toho se však také zaměřují na české překlady a kompozice jiných, obzvláště lidových, písní z celého světa. Vedle originální české tvorby u nich tak naleznete třeba zdařilý překlad legendární italské partyzánské písničky Bella Ciao (v češtině jako „Milá má“). Já jsem na tuto skupinu zase narazil náhodou na platformě Spotify a to skrz překrásnou kompozici polsko-ukrajinské lidové písně Hej, sokoly! Vzhledem k tomu, že se tato 200 let stará píseň těší dodnes velké oblibě na Ukrajině, v Polsku i na Slovensku, zvolily Nahoře pro svou kompozici čtyřjazyčnou variantu, kde text volně přechází mezi jazyky těchto tří zemí a češtinou. Kromě Sokolů se mi od Nahoře líbí také třeba písnička „Obejmi mě“, která je zase zhudebnění Jiřím Žáčkem přeložené básně od francouzského básníka Jacquese Préverta nebo „Úkryt před bouří“, který je pak přímým překladem písně od Boba Dylana. Nahoře si můžete poslechnout třeba na výše zmíněném Spotify, na Youtube, nebo si můžete zajet do jižních čech a chytit je na některém z hudebních festivalů, kde hrávají naživo. No a pokud se vám budou opravdu líbit, nedávno vydali i zpěvník. V každém případě mohu jen doporučit si pár jejich písniček poslechnout a podpořit novou generaci české folkové tvorby.

Nahoře

Obal alba skupiny Nahoře

(pr)

Zajímavé místo

Telč

Vzhledem k tomu, že již nějakých 8 let jsou mým domovem USA, možná můj dnešní výběr místa někoho překvapí, ale nevydáme se tentokrát do Ameriky, ale daleko blíže, konkrétně do Telče. Schválně jsem si to ještě kontrolovala, ale koukám, že v Telči byl oddíl naposledy v roce 2019*, což je pro mnohé z vás v podstatě pravěk, takže si myslím, že pozvánka do téhle perly Jižních Čech je více než na místě.

Výraz hrůzy v mé tváři v tento moment již nebyl hraný

První písemná zmínka o Telči pochází z roku 1315 a v jeho vlastnictví se postupně vystřídali Vítkovci, páni z Hradce, Lichtenštejnové-Kastelkornové a Podskalští z Prusinovic. Historické jádro Telče s renesančním zámkem v horní části náměstí je od roku 1992 zapsáno na seznam světového dědictví UNESCO. Tolik už ale k historii.

My jsme při poslední návštěvě vyrazili z Telče na zříceninu hradu Štamberk, a nemohu než doporučit. Cesta vede polní cestou, a výlet tam i zpátky se z Telče dá pohodlným tempem zvládnout za den. Zřícenina Štamberka je poměrně rozsáhlá, včetně dochovaných základů věží, navíc se v místě nachází i krytý přístřešek.

Cestou zpátky doporučuji si výlet prodloužit procházkou k Pařezitému rybníku, ve kterém se při její poslední návštěvě vaší milé Kapybaře málem povedlo se vykoupat. Byla hloupá a rozhodla se na hrázi předstírat, že padá do rybníka tak přesvědčivě, až tam málem spadla doopravdy. To, že jsem nakonec v prosincovém rybníku neskončila, svědčí o kvalitě místní architektury.

Celé okolí je navíc protkané pískovcovými skálami, takže toulkami po okolí a pády do rozličných vodních ploch se dá strávit klidně i několik dní. V samotné Telči pak kromě náměstí doporučuji udělat si čas i na prohlídku zámku, za zmínku stojí například Rytířský sál s krásným kazetovým stropem.

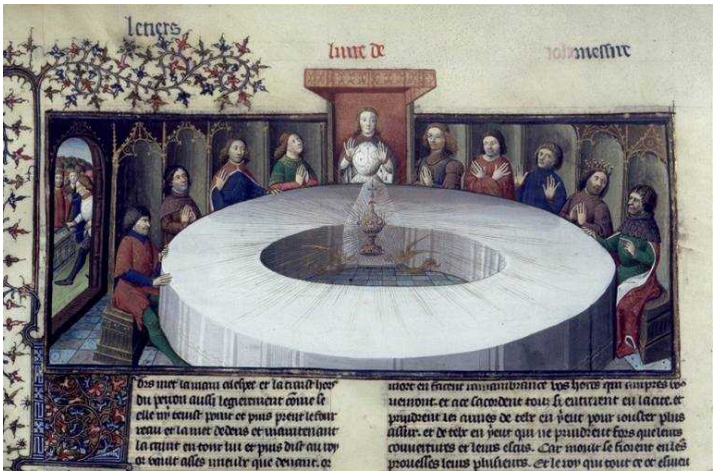
(Ka)

**Kapybara pominula naši návštěvu Telče v únoru 2023, ale i to je pro mnohé z vás dávno. A Štamberk a Pařezitý rybník jsme navštívili opravdu v roce 2019.*

Ponory do fantazie

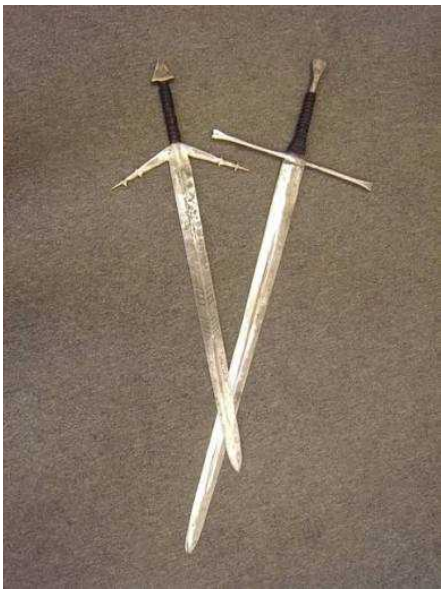
Legendární meče

V září plnili Imanogauti své první úkoly. A náhodou se to sešlo, že v obou případech se vydali pro meče. Koneckonců meč je zajímavá věc. A meč pověšený na zdi budou jistě obdivovat všechny návštěvy.

Rytíři kulatého stolu

Prvním mečem byl asi nejlegendárnější meč vůbec - Excalibur, meč z legend o králi Artušovi. Artuš byl bájný britský král. Podle legend byl meč Excalibur zabodnut v kameni a proroctví říkalo, že ho vytáhne jen právoplatný král. A právě Artušovi se to podařilo. V jeho životě a kralování mu pomáhal kouzelník Merlin, podle legend čaroděj, druid a prorok. Artuš se na svém hradě Kamelotu scházel se svými rytíři u kulatého stolu, odtud vychází legendy o rytířích kulatého stolu, kteří zažívali mnoho dobrodružství, včetně pátrání po svatém grálu. V Artušovských legendách se také vyskytuje Paní z jezera, mocná čarodějka nebo víla žijící v jezeře. Podle některých variant ona věnovala Artušovi Excalibur. V každém případě po Artušově smrti jeden z jeho rytířů doveze meč k jezeru a vrátí ho Paní z jezera.

Artuš, tapiserie z 14. století

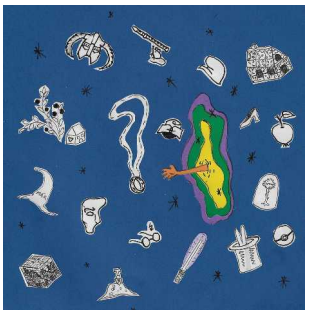

Zaklínačské meče

Na dalším výletě jsme se vydali pro zaklínačské meče, tedy do světa z knih A.Sapkowského o zaklínačích. Druidové a mágové vyvinuli postup, jak pomocí lektvarů, jedů a magie vytvořit z lidí mutanty s nadlidskými schopnostmi. Tito mutanti se pak ještě cvičí v bojových schopnostech a stávají se z nich zaklínači, kteří bojují s nestvůrami a magickými tvory, které by běžný člověk neměl šanci porazit. V boji používají dva speciální zaklínačské meče.

(kc)

Imagonauti

Naše ponory do příběhů

V září jsme se ponořili do světa pověsí o králi Artušovi a podařilo se nám získat legendární mocný meč Excalibur, na druhé výpravě jsme podnikli ponor do světa Zaklínače a podařilo se nám v našem příběhu nejen pobít značné množství nestvůr, ale hlavně získat pravé zaklínačské meče.

Bodování za září a říjen:

V letošním září jsme měli skvělou účast na prvním výletě a relativně slušnou i na výletě ven a je hned vidět, že výherci výletů mají obsazené přední příčky a v prostředí vyrovnaných bodů hraje roli i padesátka, takže nezapomeňte příští měsíc i na tu přinášecí.

	jméno	body měs.	body obd.	družina		jméno	body měs.	body obd.	družina
1.	Bára	153	153	Vlaštovky	13.	Myri	87	87	Vlaštovky
2.	Ben	143	143	Zobáci	14.	Frída	81	81	Vlaštovky
3.	Julča	136	136	Vlaštovky	15.	Ondra	66	66	Zobáci
4.	Carina	109	109	Vlaštovky	16.	Pavel	60	60	Vlaštovky
5.	Adri	105	105	Nejmladší	17.	Oli	54	54	Host
6.	Ernest	105	105	Zobáci	18.	Martin	51	51	Zobáci/Host
7.	Mia	103	103	Vlaštovky	19.	Julinka	48	48	Vlaštovky
8.	Jožka	98	98	Vlaštovky	20.	Eda	30	30	Zobáci
9.	Dan	94	94	Nejmladší	21.				
10.	Kristián	94	94	Zobáci	22.				
11.	Dorotka	91	91	Nejmladší	23.				
12.	Kuba	90	90	Zobáci	24.				

Výsledky bodování družin:

Zatím žádná družina nedokázala vyluštit šifru do soutěže družin, takže výsledky jsou vyrovnané – uvidíme v příštích měsících.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Nejmladší	50	50
2.	Vlaštovky	50	50
3.	Zobáci	50	50

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zatím nepřináší nic nového. Ale můžete se pokochat záznamy o účasti na výletech, které nám letos utěšeně narostly

	jméno	body	výlety	družina		jméno	body	výlety	družina
1.	Bára	153	2	Vlaštovky	13.	Myri	87	1	Vlaštovky
2.	Ben	143	2	Zobáci	14.	Frída	81	1	Vlaštovky
3.	Julča	136	2	Vlaštovky	15.	Ondra	66	1	Zobáci
4.	Carina	109	1	Vlaštovky	16.	Pavel	60	1	Vlaštovky
5.	Adri	105	1	Nejmladší	17.	Oli	54	1	Host
6.	Ernest	105	1	Zobáci	18.	Martin	51	1	Zobáci/Host
7.	Mia	103	1	Vlaštovky	19.	Julinka	48	0	Vlaštovky
8.	Jožka	98	1	Vlaštovky	20.	Eda	30	0	Zobáci
9.	Dan	94	1	Nejmladší	21.				
10.	Kristián	94	1	Zobáci	22.				
11.	Dorotka	91	1	Nejmladší	23.				
12.	Kuba	90	1	Zobáci	24.				

Prémiová „50“ pro rok 2026/2027

Říjen: Říjnový odborný úkol je z vázání uzlů, cílem je uvázat základní šestku a kdo to dokáže, má body v kapse. Vzhledem k tomu, že se uzlům věnujeme průběžně po celý rok, máte docela slušnou šanci. Úkolem k přinesení jsou tentokrát opět papírové koule. Pokud chcete až 25 bodů, vyrobte 5 papírových koulí v co nejlepší kvalitě. Na táboře je viděla většina z vás a pokud si neumíte poradit s jejich výrobou, byl na oddílových stránkách v sekci Návody publikován podrobný návod. Kvalita koulí se hodnotí.

Listopad: V listopadu vás čeká přinesení listu do soutěže „O nejkrásnější list podzimu“ Do oddílovky 25.11. přineste jeden co nejhezčí vylisovaný list, který jste v průběhu tohoto podzimu někde nalezli. Poznávačka pak bude ze znalosti dřevin, tedy stromů a keřů, kde zužitkujete vaše znalosti získané v oddíle v minulých měsících. Nezapomeňte, že poznávačku bude možné plnit i na pětideňáku a listopadovém dvojdeňáku.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // uzly//
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tematická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//ryby , obojživelníci, plazi, ptáci, savci //
duben	podivuhodnost // stavební slohy a památky //
květen	foto-sbírka bezobratlých // geologie //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Julinka	3									
Dan	1									
Kristián	4									
Ben	4									
Kuba	3									
Bára	13									
Dorotka	4									
Carina	10									
Jožka	11									
Mia	10									
Julča	12									
Adri	6									

Nezapomeňte, pokud nestihnete oddílovku, můžete na požádání padesátku plnit i na kterémkoliv výletě.

Koutek zábavy

Podzimní běh soutěže o KOKOsový ořech

Podzim 2026 přináší další kolo tradiční soutěže pro děti i pro vedoucí. Pravidla zůstávají stejná jako v minulých letech, pro případné nováčky je opakuji.

Každý měsíc zde bude zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílu. Pochopitelně za správnost získané odpovědi se body přičtou vám. U sourozenců toleruji i když jeden odevzdá výsledek společné práce za všechny a body připíšu všem.

2. kolo – Byliny s příběhem

Když se vypravíte do světů imaginace, můžete se tam setkat s mnoha bylinami, nechci po vás znát světy a příběhy, ale poznat těchto několik celkem běžných rostlin. První připomíná pohádku, druhá se považuje za jednu z nemagičtějších bylin a u třetí vás trochu mystifikuji, protože smrt jedné známé osobnosti nemá na svědomí ona, ale její blízký příbuzný.

Výsledky 1. kola Stromy z příběhů: (růže šípková, platan javorolistý, jinan dvoulaločný), výsledky odevzdala Carina (6 bodů) a Kapybara (5 bodů)

Vtip nalezený na Internetu:

Policista staví cyklistu, který jede potmě:
"Nesvítí vám světlo!"
"Vím, pokoušel jsem se to opravit, ale nejde to."
"Tak tedy musíte kolo vést."
"I to jsem zkoušel, ale ani tak nesvítí."

https://www.supervtip.cz/vtipy/

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo druhé., Ročník 29. Tiskne Bizon.
Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Hanka, Kapybara, Prtě, Adam
Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 4.10.2026. Vyšlo dne 5.10.2026 v počtu 27 výtisků a pdf souboru.
********** Třetí číslo devětadvacátého ročníku vyjde 26.10.2026 **********
Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz